

זרה, ובכן - אף על גב שיעקב נזבר, הוא מדבר על אברהם, ואין כלל קשיה בדבר זה. אבל אם ידעת דבר או חדש - אמר. ע"כ מההשומות.

השלמה מוחשומות סימן יא

פתח אותו יהודי ואמר, (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו וגומר. מי הארץ? איתה הנודעת למלחה ומטה. היתה תהו, מה זה תהו? זה קו ירך שפקייף את כל העולים, ונקרה קו תהו, שפטות (ישעה לו) וגטה עלייה קו תהו ואبني בה. בהו, פמו ששנינו, אבני מפלמות שפקייפות בთוך התהומות, ומהן יוצאים מים.

עבדו יש לדעת, תהו, שהוא קו ירך, מהו קו ירך? אלא מכאןו בספר הרופא מקרטינאה, ווינדן של כסרישמו, וקוראים אתשמו הרופא הקרטינאי, משום שהוא גדול על כל הרופאים ונכבד בחכמה. וכן אומרים בלשון פרסי לאדם נכבד. והוא היה אומר, והארץ היתה תהו, מה זה תהו? הוא קו ירך שפקייף כל העולים, מי הוא? קלפת האגוז, וזהו הקלפה החיצונה, שהיא ירכה.

לפניהם מפננו - בה, וכן אבני מפלמות שמהן יוצאים מים. מטהו נמשך עור ובשר. מן בהו נמשכות העצמות. לבנים מפננו - וחשך. זו ה�性ה שגמיש מפניהם העם של המשיכו דאתמשך גרמי לגוי מניה. וחשך, דא מן בהו אתמשיכו גרמי לגוי מניה. ואי תימא משיכו דאתמשך מניה עמא דעשו. וαι תימא מאן תהו. הרי הוא ודאי, דהא חשך מניה תל"י. אלא איונין אבני מפלמות, עאלו באמצעתה דמניה אתmeshcan גרמי כמה דאטמר. וחשך משיכו דקיק, דמניה אתmesh� עשו.

ורוח אלhim - זה מה האגוז, ששם נישך יעקב בשלם, כמו האגוז הזה, סוד הפטות (יחזקאל א)

עבודה זרה. והכא אף על גב דיעקב אדרבר, הוא על אברהם. ולית פירוקא כלל במלה דא. אבל אי ידעת מלה או חדש אימא: (עד כאן מההשומות. סימן יא)

השלמה מההשומות (סימן יא)

פתח ואמר והוא יודי (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו וגוי. מאן ארץ, היהיא דASHTEMODU עליה ותפתה. היתה תהו, מי תהו. דא קו ירך דאקיף כל עולם ואייקרי קו תהו. דכתיב (ישעה ל"א) ונטה עלייה קו תהו ואبني בה. בהו, כמה דתגינן, אבני מפולמות דמשתקען גו תחומי ימנחו נפקי מין.

השתא אית למנדע. תהו דאייה קו ירך, מאן היה קו ירך, אלא אשכח בספרא דאסיא דקרטינאה ויידאן דקסרי שמייה, וגראן שמייה אסיא קרטינאה. בגין דהוא רב על כל אסין ויקירא בҳכמתה. וחייב אמר בלשון פרסי לבר נש יקירה. והוא אמר, והארץ היתה תהו, Mai תהו, אייה קו ירך דאסחר עולם. ימאן אייה קליפה דאגוז ואדי אייה קליפה דלבר דאייה ירך.

לגו מגיה בהו, איונין אבני מפולמות דמנחו נפקי מין. מן תהו אתmeshcan עור ובשר. מן בהו אתmesh� גרמי לגוי מניה. וחשך, דא משיכו דאתmeshך מניה עמא דעשו. וαι תימא מאן תהו. הרי הוא ודאי, דהא חשך מניה תל"י. אלא איונין אבני מפלמות, עאלו באמצעתה דמניה אתmeshcan גרמי כמה דאטמר. וחשך משיכו דקיק, דמניה אתmeshך עשו.

ירוח אלhim דא מוחא דאגוז, דמנפמן